

SLŪJBA MYTĂRII
SFINTELOR MOAȘTE
ALE SFÂNTULVI
IERARH NICOLĂE

LĂ DECERNIA MICĂ

Se pun sihirile pe 4

glasul al 4-lea:

Podobie: „Ca pe un viteaz...”

Cu mir dumnezeiesc pe tine te-a uns dumnezeiescul dar al Duhului, celor din Mira mai întâi șezător și de mireasma faptelor umplând, preasfințite, marginile lumii și cu rugăciunile cele dulci mirositoare patimile cele rău mirositoare gonind totdeauna. Pentru aceasta, pe tine totdeauna te laudăm și săvârșim preasfântă pomenirea ta. (de 2 ori)

Ca pe un strălucitor neapus, ca pe un luminător a toată

lumea, care a strălucit întru tăria bisericii, Nicolae, și negura primejdiilor celor cumplete o gonești, și lumea luminezi, și o scoți din iarna nedumnezeirii, și liniște adâncă faci; pe tine, după datorie, te ferim.

Și de față fiind, și arătându-te prin vise, Nicolae, pe cei ce cu nedreptate era să moară, i-ai mântuit ca un milosârd, ca un iubitor de bine, ca un izbăvitor precald, ca un folositor adevărat al celor ce cu credință cer al tău sprijin, preasfințite părinte, cu îngerii împreună cetățeanule, cu apostolii și cu proorocii întocmai șezătorule.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Moștenitorule al lui Dumnezeu și împreună cu Hristos moșteanule, slujitorule al Domnului, Sfinte Nicolae,

după numele tău, așa și viața ta, că împreună ți-a strălucit din tinerețe mintea, mărturisind lumina feței tale, a sufletului nerăutate, adevărit-au blândețile liniștii Cuvântului, viața ta este slăvită și adormirea cu sfinții, roagă-te pentru sufletele noastre.

Și acum..., a **Praznicului**.

LA STHOANĂ

Glasul al 6-lea:

Podobie: *A treia zi ai înviat...*

Nicolae fericite, spre mine, cel ce cad, milostivește-te, rogu-mă ție, și luminează, înțelepte, ochii sufletului meu, ca să văd curat pe Dătătorul de lumină și Înduratul.

Stih: *Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui (Psalm 115, 6).*

De la vrăjmașii cei ce mă caută pe mine să-mi facă rău, scoate-mă, sfinte, ca cel ce ai îndrăzneală către Dumnezeu, ierarhe Nicolae preafericite, și de bărbații sânguirilor mă mântuiește.

Stih: *Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate și cuvioșii Tăi se vor bucura (Ps. 131, 16).*

Liman neînviforat și zid nebiruit, ierarhe, pe tine te-am câștigat credincioșii, și turn de

întărire, și ușă de pocăință, și îndreptător sufletelor și apărător.

Slavă..., Și acum..., a **Praznicului**.

TROPARUL

Glasul al 4-lea:

Nepărăsind cu duhul patria ta, cetatea Mira Lichiei, în cetatea Bari cea prealiniștită, preaslăvit te-ai adus cu trupul, arhieriele Nicolae, și, prin venirea ta, ai veselit mulțimea oamenilor celor de acolo, și pe cei neputincioși ai tămăduit; pentru aceasta, te rugăm, sfinte Nicolae, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., Și acum..., al **Praznicului**.

Ecteniile și otpustul.

LĂ VEČERNIA MARE

După obișnuitul psalm, se cântă: *Fericit bărbatul...*, starea întâi. La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 8, ale Praznicului pe 3 și ale sfântului pe 5,

glasul 1:

Podobie: *Ceea ce ești...*

La bunătațile cerești, cele preaînalte, suindu-te, făcător de minuni te-ai arătat în Mira, slăvite, cu trupul în cetatea Bari odihnindu-te, iar cu duhul pretutindeni pe credincioși cercetând și pe toți din primejdii scoțând, după vrednicie, cinste primești, cel ce între ierarhi te proslăvești, plăcutule al lui Hristos, fericite. Pe tine acum cu rugăminte, chemându-te întru umilință, grăim: „Roagă-te, ierarhe Nicolae, Mântuitorului tuturor ca să împace lumea și să mântuiască sufletele noastre.” (de 2 ori).

Cu rugătoare cântări adunându-ne, iubitorilor de praznice, preacinstita aducere a moaștelor apărătorului nostru, cu bucurie să o lăudăm, care toate părțile prin minuni le strălucește și pe cei scârbiți îi mângâie dumnezeiește, și pe cei

năpăstuiți îi izbăvește; cel ce, prin milostenie, pe Dumnezeu L-a îndatorit, pentru care însutită răsplătire a primit, către care noi toți să strigăm: „Roagă-te, ierarhe Nicolae, Mântuitorului tuturor ca să împace lumea și să mântuiască sufletele noastre!” (de 2 ori).

Prin fapte bune, în cereștile locașuri ajungând, stai înaintea Stăpânului tuturor, Hristos, Căruia rob bine plăcut ai fost. Și din raclă mir izvorăști credincioșilor, prin minunile tale ajutând, pe credincioși către Dumnezeu aducând; acum nu din Bar te chemăm, ci din Ierusalimul cel de sus, unde cu bucurie dăntuiești cu apostolii, cu proorocii și cu ierarhii, roagă-te, de Dumnezeu purtătorule, Mântuitorului tuturor ca să împace lumea și să mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Pe cel ce este podoaba ierarhilor și lauda părinților, izvor de minuni, și credincioșilor folositor mare, adunându-ne, o, iubitorilor de praznic, cu laude de cântări să-l lăudăm zicând: “Bucură-te, păzitorul celor din Mira și mai înainte-șezător, cinstite și stâlpul cel neclintit, bucură-te, luminătorule prea-

luminate, care luminezi marginile lumii cu minunile; bucură-te, al celor necăjiți dumnezeiască bucurie și folositorul cel preacald al celor ce li se fac strâmbătate. Și acum, preafericite Nicolae, nu înceta rugându-te lui Hristos Dumnezeu pentru cei ce cu credință și cu dragoste cinstesc pururea cea de bucurie și întru tot prăznuită pomenirea ta.

Și acum..., a **Praznicului**.

DOHOD

Lumină lină...

Prochimenul zilei

PAREMIILE

De la Pilde, citire.

(10: 8; 3: 13-16)

Pomenirea dreptului cu laude și binecuvântarea Domnului peste capul lui. Fericit este omul care a aflat înțelepciunea și muritorul care a cunoscut priceperea. Că mai bună este îndeletnicirea cu acestea decât vistierile de aur și de argint. Și mai scumpă este decât pietrele cele de mult preț; și tot ce este de preț nu este vrednic de ea. Pentru că lungimea de zile și anii vieții sunt în dreapta ei, iar în stânga ei bogăție și slavă. Că din gura ei iese dreptatea, legea și mila pe limbă le poartă. Deci, ascultați-mă pe mine, o, fiilor, că lucruri de cinste vă voi spune; și fericit este omul care va păzi căile mele. Că ieșirile mele sunt

ieșiri de viață și se gătește vrerea de la Domnul. Pentru aceasta, vă rog pe voi și pun glasul meu înaintea fiilor oamenilor. Că eu, înțelepciunea, am tocmit sfatul și știința, iar gândul eu l-am chemat. Al meu este sfatul și întărirea, a mea este priceperea și a mea este tăria. Eu îi iubesc pe cei ce mă iubesc pe mine; iar cei ce mă caută vor afla har. Înțelegeți, dar, cei fără de răutate chibzuiala și cei neînvățați puneți la inimă. Ascultați-mă pe mine că iarăși lucruri mărețe vă voi spune. Și voi scoate din buzele mele cele drepte, că adevăr va învăța gâtlejul meu, iar buzele mincinoase sunt urâte înaintea mea. Cu dreptate sunt toate graiurile gurii mele, nimic nu este într-insele strâmb, nici încălțit. Toate sunt drepte pentru cei ce află cunoștința. Că vă învăț pe voi adevărul, că nădejdea voastră să fie în Domnul și să vă umpleți de Duh.

De la Pilde citire:

(culegere de versete alese)

Din gura dreptului picură înțelepciune, iar limba celui nedrept va pieri. Din buzele oamenilor drepti picură daruri. Gura celor înțelepți grăiește înțelepciune. Iar dreptatea îi izbăvește pe ei din moarte. Săvârșindu-se bărbatul drept, nu-i piere nădejdea; că fiul drept se naște spre viață și întru bunătățile lui va culege roada dreptății. Lumina dreptilor este pururea, și de la Domnul vor afla Har și mărire. Limba înțelepților picură cele bune și în inima lor odihnește înțelepciunea. Domnul iubește inimile cuvioase și

sunt primiți de El toți cei fără prihană în cale. Înțelepciunea Domnului luminează fața celui priceput; că întâmpină pe cei ce o doresc, mai înainte de a o fi cunoscut pe dânsa. Cel ce mănâncă la dânsa nu va obosi și degrabă fără de grijă va fi. Că celor vrednici de ea singură le umblă împrejur căutându-i, și în cărări se arată lor cu bunăvoință. Pe înțelepciune niciodată nu o va birui răutatea; pentru aceasta am îndrăgit frumusețea ei și am iubit-o și am căutat-o din tinerețile mele, și am încercat să mi-o aduc mie mireasă. Că Stăpânul tuturor o a iubit pe ea. Că ea este îndrumătoarea tainică a științei lui Dumnezeu și alegătoare a lucrurilor Lui. Ostenelile ei sunt faptele bune; ea învață cumpătarea și cuminența, dreptatea și bărbăția, decât care nimic nu este mai de trebuință în viața oamenilor. Și de dorește cineva multă cunoștință, ea știe cele trecute și pe cele viitoare le închipuie; ea pătrunde întorsăturile cuvintelor și dezlegările tainelor, cunoaște de mai înainte semnele și minunile și întâmplările vremurilor și ale anilor. Și tuturor este sfetnic bun; că nemurire este într-însa și mărire în împărțășirea cu cuvintele ei. Pentru aceasta m-am rugat Domnului și m-am umilit înaintea Lui, și am zis din toată inima mea: Dumnezeule al părinților și Doamne al milei, Cel ce toate le-ai făcut cu Cuvântul Tău, și cu înțelepciunea Ta ai orânduit pe om ca să stăpânească peste toate făpturile cele făcute de Tine și să cârmuiască lumea cu cuviință și dreptate, dă-mi

înțelepciunea care stă alături de scaunul Tău și nu mă despărți pe mine de robii Tăi; că robul Tău sunt eu și fiul roabei Tale. Trimite-o pe dânsa din locașul Tău cel sfânt, și de la scaunul slavei Tale; ca fiind cu mine să mă învețe ce este plăcut înaintea Ta; și să mă călăuzească în cunoaștere și să mă păzească întru slava sa. Că gândurile celor muritori toate sunt șovăielnice și cugetele lor sunt pline de greșeli.

Din *Înțelepciunea lui Solomon*,
citire:

(4: 16-20, 5: 1-7)

Dreptul care moare osândește pe nelegiuții care trăiesc, iar tinerețea ajunsă la grabnică desăvârșire osândește lungile bătrânețe ale celui nedrept. Vedea-vor sfârșitul înțeleptului, dar nu vor înțelege ce sfat a avut Dumnezeu cu el și pentru ce l-a pus bine pentru sine. Vedea-vor și-și vor bate joc, dar Domnul îi va face de ocară. Căci vor fi pe urmă hoit fără de cinste, printre morți, întru rușine, în veac de veac; Domnul îi va zdrobi și, muți, îi va zvârli cu capul în jos, îi va zgudui din temelie și vor pieri până la cel mai mic; chinul îi va măcina și pomenirea lor se va șterge. Veni-vor înspăimântați de știința păcatelor lor și fărădelegile lor îi vor mustra față în față. Atunci cel drept va sta cu multă îndrăzneală înaintea celor ce l-au prigonit și au disprețuit ostenele sale. Iar ei, văzându-l, se vor turbura cu cumplită frică și se vor minuna de minunea mântuirii dreptului. Ei vor zice, căindu-se în inima lor și gemând

Întru strâmtorarea duhului lor: acesta este pe care-l aveam altădată de batjocură și tobă de ocări. Nebunii de noi! Am socotit viața lui o căpială și moartea lui o ticăloșie. Și iată cum a fost socotit între fiii lui Dumnezeu și partea lui între sfinți! Așa dar noi am rătăcit de la calea adevărului și lumina dreptății n-a strălucit pentru noi și nouă soarele nu ne-a răsărit. Ne-am săturat de cărările fărădelegii și ale pierzării, am străbătut pustietăți neumbrate, iar calea Domnului n-am cunoscut-o.

LĂ LITIE

Stihira hramului și stihirile sfântului, glasul al 4-lea:

Părinte Nicolae, a Preasfântului Duh vistierie de mir fiind, ca o primăvară veselitoare umpli de mirosul dumnezeieștilor miresme ale lui Hristos. Că apostolilor următor fiind, lumea înconjori prin cuvintele minunilor tale. Pentru că și celor de departe ca și celor de aproape, prin vise arătându-te, din moarte izbăvești pe cei ce cu nedreaptă judecată erau să moară, mântuindu-i cu preaslăvire din nevoi, pe cei ce te-au chemat pe tine; pentru aceasta, și pe noi de cele cumplite ce vin asupra noastră, slobozește-ne cu rugăciunile tale, care pururea te laudăm pe tine.

Glasul al 8-lea:

Rodul bărbaților tale, cuvioase părinte, a luminat inimile credincioșilor. Că cine a auzit de smerenia ta cea nemăsurată, de răbdarea ta nu se va minuna, de blândețile cele către săraci, de milostivirea spre cei necăjiți, pe toți cu dumnezeiască cuviință i-ai învățat, ierarhe Nicolae, și acum, cu cunună neveștejită fiind încununat, roagă-te pentru sufletele noastre.

Spre lauda Domnului ai alergat, Nicolae, în viața aceasta vremelnică și El te-a proslăvit pe tine în viața cea cerească și adevărată; pentru aceasta, îndrăznire dobândind către Dânsul, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Bine slugă bună și credincioasă, bine, lucrătorule al viei lui Hristos, tu și greutatea zilei ai purtat, tu și talantul cel dat ție l-ai înmulțit, și celor ce au venit după tine nu i-ai pizmuit. Pentru aceasta, porțile cerești ți s-au deschis, intră întru bucuria Domnului tău și te roagă pentru noi, Sfinte Nicolae.

Și acum..., a Praznicului.

LĂ STHOAVNĂ**Glasul al 4-lea:****Podobie:** *Ca pe un viteaz...*

Stea neapusă a Soarelui celui Prealuminat, cer duhovnicesc care vestește slava lui Dumnezeu cea mântuitoare, dumnezeiescul propovăduitor, luminătorul neamurilor, râu care izvorăște apele înțelepciunii și adapă inimile credincioșilor, să ferim pe Nicolae, ierarhul cel preaslăvit.

Stih: *Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui (Psalm 115, 6).*

Prin mare a fost călătoria ta, ierarhe, de la Mira Lichiei în cetatea Bari, că s-a luat din mormânt racla ta și de la Apus către Răsărit a ajuns, cu evlavie urmându-ți monahii, cei ce au fost lângă mormântul tău, cinste făcându-ți din porunca Stăpânului tuturor, Nicolae preaslăvite.

Stih: *Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate și cuvioșii Tăi se vor bucura (Ps. 131, 16).*

Prin înotarea corabiei pe ape, fericite, călătoria o ai făcut și, venind în cetatea Bari, mir ai izvorât, slăvite. Și patimile cele nevindecate le-ai tămăduit, făcându-te scăpare celor ce erau de față și apărător, și izbăvitor,

rugându-te către Împăratul și Mântuitorul tuturor, ierarhe Nicolae. Omule al lui Dumnezeu și credincioasă slugă, slujitorul Domnului, bărbatul doririlor, vasul alegerii, stâlpul și întărirea bisericii, al împărăției moștenitorule, nu tăcea a striga pentru noi către Domnul.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Omule al lui Dumnezeu și credincioasă slugă, slujitorul Domnului, bărbatul doririlor, vasul alegerii, stâlpul și întărirea bisericii, al împărăției moștenitorule, nu tăcea a striga pentru noi către Domnul.

Și acum..., a Praznicului.

Acum slobozește..., Sfinte Dumnezeule... **și celelalte.**

Dacă se face binecuvântarea pâinilor, se cântă Troparul Sfântului (de 2 ori) și Născătoare de Dumnezeu (o dată).

TROPARUL**Glasul al 4-lea:**

Nepărăsind cu duhul patria ta, cetatea Mira Lichiei, în cetatea Bari cea prealiniștită, preaslăvit te-ai adus cu trupul, arhiereule Nicolae, și, prin venirea ta, ai veselit mulțimea oamenilor celor de acolo, și pe cei neputincioși ai tămăduit;

pentru aceasta, te rugăm, sfinte Nicolae, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

LĂ VTRĂNICĂ

La Dumnezeu este Domnul... se cântă troparul Praznicului (de două ori). Slavă..., al sfântului (o dată). Și acum..., al Praznicului (o dată).

**După prima catismă,
Sedealna întâi,
glasul 1:**

**Podobie: Mormântul Tău,
Mântuitorule...**

Prin razele minunilor strălucești pe pământ, Sfinte Nicolae înțelepte, și toată limba o îndemni spre slava și lauda Celui ce te-a preamărit pe tine pe pământ; pe Care roagă-L, să izbăvească de toată primejdia pe cei ce cinstesc întru credință și cu dragoste

pomenirea ta, cel ce ești alesul părinților.

Slavă..., Și acum..., a Praznicului.

**După catisma a doua, se cântă
sedealna sfântului,
glasul al 4-lea:**

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Minunat-ai, Stăpâne, în toate laturile pe ierarhul Tău, dându-i lui darul minunilor de a goni felurite neputințe de la oameni și pe cei din legături să izbăvească, și pe cei năpăstuiți din cele cumplite să-i scoată, căruia, rugându-ne, strigăm: „Sfinte Nicolae, izbăvește-ne pe noi de vrăjmașii noștri!” (de 2 ori).

Slavă..., Și acum..., a Praznicului.

Polieleu: Robii Domnului...

MĂRIMIRILE

Glasul 1:

Stih 1: Auziți acestea toate popoarele. Ascultați toți cei ce locuiți în lume (Psalm 48, 1).

Mărimu-te pe tine, Sfinte Părinte Ierarhe Nicolae și cinstim sfântă pomenirea ta; că tu te rogi pentru noi lui Hristos, Dumnezeului nostru.

Stih 2: Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere (Psalm 48, 3).

Stih 3: *Doamne, iubit-am buna-cuviința casei Tale și locul sălășluirii slavei Tale (Psalm 25, 8).*

Stih 4: *Gura dreptului grăiește înțelepciune și limba lui rostește dreptate (Psalm 36, 30).*

Stih 5: *Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de vorbire de rău nu se va teme (Psalm 111, 6).*

Stih 6: *Fericiți sunt cei ce locuiesc în casa Ta, în vecii vecilor Te vor lăuda (Psalm 83, 5).*

Slavă..., **glasul 1:**

Slavă Ție, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ție, Dumnezeuule.

Și acum..., **același glas:**

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine, zicând: Și prin tine cu noi.

Ăliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție, Dumnezeuule (de trei ori)!

După Polieleu, Sedealna.

glasul 1:

Podobie: *Mormântul tău...*

Sfințindu-te pe sine-ți cu viața cea desăvârșită, te-ai arătat ierarh Dumnezeului celui Preaînalt, de Care fiind întărit, pe gurile cele cu eresuri le-ai îngrădit: drept aceea, aducerea moaștelor tale, luminat prăznuind-o, pe Hristos Dumnezeu Îl mărim.

Slavă... **aceeași, Și acum... a Praznicului.**

Apoi Antifonul 1 al glasului al 4-lea:
Din tinerețile mele...

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui (Ps. 115, 6).

Stih: *Ce vom răsplăti Domnului pentru toate câte ne-a dat nouă (Ps. 115, 3)?*

Toată suflarea....

EVANGHELIA:

De la Ioan (10, 1-9):

„Zis-a Domnul iudeilor care veniseră la Dânsul: Adevărat, adevărat zic vouă, ...”

(Caută la Evanghelia din 21 mai.)

Psalmul 50.

Slavă..., **glasul al 2-lea:**

Pentru rugăciunile Sfântului Ierarh Nicolae, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum...**același glas:**

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Stih: *Îmiluiește-ne, Dumnezeuule, după mare milă Ta și după mulțimea îndurărilor Tale curățește fărădelegile noastre (Ps. 50, 1-2).*

Și **idiomela,**
glasul al 6-lea:

Hoștenitorule al lui Dumnezeu și împreună cu Hristos moșteanule, slujitorule al Domnului, Sfinte Nicolae, după numele tău, așa și viața ta, că împreună ți-a strălucit din tinerețe mintea, mărturisind lumina feței tale, a sufletului nerăutate, adevărit-au blândețile liniștii Cuvântului, viața ta este slăvită și adormirea - cu sfinții, roagă-te pentru sufletele noastre.

Canoanele

Canonul Praznicului, cu irmosul pe 6 și două canoane ale sfântului pe 8.

Cântarea 1

Primul Canon al Sfântului

Glasul al 8-lea:

Irmos:

Întru adânc a înecat de demult
 «toată oastea lui Faraon,
 «puterea cea prea întrarmată;
 «iar Cuvântul, întrupându-Se,
 «a nimicit păcatul cel cu totul
 «rău, Domnul cel preaînalt, căci
 «cu slavă S-a preaslăvit».

Cântarea buzelor mele primește-o, Dătătorule de bine, Hristoase, și îmi limpezește limba nepomenindu-mi păcatele mele cele multe, ca să laud viața cea cinstită a ierarhului Tău, spre pomenirea aducerii moaștelor lui.

Primind darul facerii de minuni și cununile răbdării, împodobindu-te cu ierarhia, roagă-te lui Dumnezeu, părinte, ca iertare de păcate să ne dăruiască nouă, celor ce slăvim aducerea moaștelor tale.

Păstor fiind al turmei lui Hristos, părinte, către alte oi ale neamului celui din Apus te trimitem ca pe toți să-i minunezi cu minunile tale și către Hristos să-i aduci, fericite, Căruia te roagă neîncetat pentru noi.

Al Născătoarei

Departe fiind noi oarecând, neamurile ne-am apropiat către Dumnezeu cu Nașterea ta, de Dumnezeu Născătoare, căci tu ai născut pe Acela Ce ne-a îndumnezeit și ne-a slobozit din blestemul cel de demult cu Sângele Său.

Al doilea Canon al Sfântului

Glasul al 4-lea:

Luminează-mi sufletul și inima, rogu-te, Dătătorule de lumină, Făcătorule al Făpturii și-mi dă dar, ca prin cântare să laud pe plăcutul Tău cel preacinstit, care lumea din scârbe a izbăvit-o.

Slavă ...

Pe cereasca înțelepciune aflând-o tu, ca pe un talant încredințat ție, bine o ai uneltit

și printr-însa, surpând înșelăciunea cea împotriva lui Dumnezeu, ai înțeleptit pe popor cu dumnezeieștile învățături.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Cel preaveșnic Se zămislește și Cel desăvârșit Se înnoiește, că din Fecioară prunc Se naște, pe Care L-ai propovăduit în două firi și într-Un Ipostas, de Dumnezeu fericite.

Catavasia praznicului.

Cântarea a 3-a:

Primul Canon al Sfântului

Irmosul:

Înflorit-a pustiul ca și crinul,
«Doamne, Biserica cea stearpă
«a păgânilor, prin venirea Ta,
«întru care s-a întărit inima
«mea».

Fără de răutate cu năravul și blând cu chipul, îngerească viață având, Nicolae, de Dumnezeu fericite, nu înceta a te ruga pentru noi către Unul Iubitorul de oameni.

Care cetate, fericite, nu te are pe tine ajutor, care suflet nu cheamă numele tău sau pe care loc nu-l cercetezi cu duhul, minunând pe toți cu minunile tale, Nicolae.

Cetatea Bari a primit trupul tău, iar duhul tău este în Ierusalimul cel de sus, unde

dănțuiești cu proorocii, cu apostolii și cu ierarhii, împreună rugându-te pentru noi către Unul Iubitorul de oameni.

Al Născătoarei:

Luminare îmi cere, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, mie, celui întunecat cu multe păcate, ceea ce ai născut Lumina a toată lumea și negura patimilor departe o gonește de mine, ceea ce ești una de Dumnezeu fericită.

Al doilea Canon al Sfântului

Noi, cei întristați, te-am aflat tare mângâiere, cei întunecați - lumină și prefacere din cele rele care suntem ținuti de scârbe, sfinte părinte.

Slavă...

Ierarhe Nicolae, tu fiind gura lui Dumnezeu, din gura lupului celui nevoitor de bine, ai izbăvit pe popoare, slăvite, și le-ai adus dar Făcătorului, dând tuturor tămăduiri.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Cel unul a voit a Se naște din tine, mai presus de cuvânt, fiind Cuvânt, Maica lui Dumnezeu Preacurată, ceea ce ți-ai ales ție slugă și învățătorul popoarelor pe ierarhul Nicolae.

CONDACUL și ICOSUL**Praznicului****SEDEALNA sfântului,
glasul 1:**

Ăducerea cinstitelor tale moaște s-a făcut nouă pricinuire de prăznuire luminată, ierarhe al Domnului prealăudate, pe care, ca pe un soare neapus, cu evlavie te laudăm și cu bucurie te cinstim pe tine, ceea ce ești frumusețea credincioșilor, Nicolae (de 2 ori).

Slavă..., Și acum..., a Praznicului.

Cântarea a 4-a:**Primul Canon al Sfântului****Irmos:**

Nici sol, nici înger, ci Tu
«Însuți, Doamne, venit-ai
«înomenindu-Te din Fecioară,
«și m-ai mântuit pe mine omul
«întreg. Pentru aceasta, strig
«Ție: „Slavă puterii Tale,
«Doamne!”»

Cu lumina Celui de sus fiind strălucit, ierarhe, luminează-mi inima mea și-mi gonește întunericul păcatului, ca, bucurându-mă, să cânt aducerea ta cea sfântă.

Pășind pe scara faptelor bune, fericite, făcător de minuni te-ai arătat peste tot pământul, Nicolae; pentru aceasta, poporul

Bariului de la Mira a primit sfintele tale moaște.

Preoții cei credincioși cu tine se laudă și domnii cei iubitori de Hristos te cheamă în războaie spre ajutor, și noi, nevrednicii, te îndemnăm ca să te rogi pentru noi către Domnul, Nicolae.

Al Născătoarei:

Pe cetele îngerești le spăimântează adâncul tainei tale, de Dumnezeu Născătoare, iar pe diavoli îi tulbură icoana ta, căreia noi închinându-ne, te cinstim pe tine, Maica lui Dumnezeu.

Al doilea Canon al Sfântului

Ăl luminii celei dintâi, dumnezeiescule glas, a doua lumină te-ai arătat prin împărtășirea dumnezeieștii lumini, luminând cu strălucire pe cei întunecați, ca un iubitor de fapte bune și ales cu slavă.

Slavă...

Lzbăvește pe turma ta din furtuna păcatelor și din primejdii, și de valurile cele potrivnice, ducându-ne la limanul cel neînvăluit al mântuirii, cu rugăciunile tale.

Și acum..., a Născătoarei:

Pe Cel Ce nepovestit cu firea luminii celei de sus și preabogat

cu milostivirea, născându-L nespus, îmbogățește-ne cu dumnezeieștile daruri, Preacurată, pe noi, cei ce am sărăcit.

**Cântarea a 5-a:
Primul Canon al Sfântului
Irmos:**

Mijlocitor între Dumnezeu și
«oameni Te-ai făcut, Hristoase
«Dumnezeule, că prin Tine,
«Stăpâne, am aflat calea care
«duce din noaptea
«necunoștinței la Părintele Tău,
«Începătorul Luminii».

În Mira având scaunul, în Bari trupul ți-ai mutat și cu duhul petreci în ceruri, ierarhe Nicolae, cu apostolii ca un moștenitor, cu care împreună te roagă pentru noi, cei ce cântăm aducerea ta.

Ăl tuturor creștinilor nădejde și al năpăstuiților mare apărător, și tămăduitorule al bolnavilor, mângâiere celor întristați, și către Dumnezeu dintre oameni părtinitorule, cere pace poporului și ne mântuiește de năvălirile păgânilor.

Sufletul meu cel cufundat prin multe patimi, Nicolae, și care este omorât prin căderea în

păcate, înviază-l cu rugăciunile tale și îndreptează-l cu pocăință, ca împreună cu toți credincioșii să slăvesc aducerea ta.

Al Născătoareii:

De Care mulțimea îngerilor și Serafimilor se spăimântează, și făptura cea înțelegătoare se cutremură, pe Acesta ca pe un Prunc, Fecioara Îl hrănește. Și noi, văzându-L cu închipuire pe mâinile tale, pururea ne Închinăm Lui.

Al doilea Canon al Sfântului

Prin facerile de minuni cele multe câștigând frumoase picioare, ai vestit tuturor cele bune și, din vrajba cea veche slobozi făcându-ne, prin dumnezeieștile învățături, ne mântuiești, sfințite ierarhe.

Slavă...

Prin dumnezeiască voință, pe spatele mării șezând, cu bărbații cei cucernici mult noian trecând, către cetatea Bari ai venit, fericite Nicolae.

Și acum..., a Născătoareii:

Pavăza credincioșilor, tu ești, de Dumnezeu Născătoare, Maică Fecioară, și pe tine cu adevărat te slăvim, îngerește strigăm ție: „Bucură-te!” blagoslovită și de Dumnezeu dăruită, auzire și grăire

înfricoșată, și minunată odihnă a Stăpânului tuturor fapturilor.

Cântarea a 6-a:
Primul Canon al Sfântului
Irmos:

Întru adâncul greșelilor fiind
«învăluit, chem adâncul cel
«neistovit al milostivirii Tale;
«scoate-mă din stricăciune,
«Dumnezeule».

Ca din paharul lui Ghedeon, așa din dumnezeiasca ta biserică, primim sănătatea trupurilor, cu neîmpușinare și curățirea sufletelor, ierarhe Nicolae, căci tu, prin dar, izvorăști minuni celor ce cu neîndoită credință nădăjduiesc spre tine.

Din feluri de năpaste și cumplite primejdii, și de scârbele ce ne-au cuprins, și din multe feluri de răutăți, scapă-ne, părinte, pe noi, robii tăi, care, după vrednicie, cinstim sfântă aducerea ta ca un slăvit plăcut al lui Hristos.

Prin gerul păcatului înghețând și de vântul grijilor lumești împins fiind, chipul feței tale, părinte, văzându-l ca pe un alt soare, să mă încălzească cu rugăciunile tale, slujitorule al lui Hristos, Nicolae.

Al Născătoarei:

Mintea cea pământească pe tainele cele cerești nu le va ști nici făptura pe mintea Făcătorului nu o va pricepe, că întrece toată mintea omenească Nașterea Domnului cea din Fecioară, Căruia rugându-ne cu credință, luăm iertare greșelilor.

Al doilea Canon al Sfântului

Pe poporul lui Dumnezeu întocmindu-l spre mântuire către Cel Ce în trup S-a arătat pentru multă bunătate, propovăduitorule și învățătorule al neamurilor, Nicolae, mântuiește-ne cu povățuirea ta.

Slavă...

Având cale marea și cărări apele, roagă-te lui Dumnezeu ca și noi marea vieții acesteia să o înotăm fără vătămare și prin cărarea apei lacrimilor să ajungem în Împărăția cerească.

Și acum..., a Născătoarei:

Tu ești ușa Împăratului ceresc și locașul slavei Lui, Fecioară prealăudată, deschide-ne nouă ușa milostivirii și ne du cu rugăciunile tale în locașurile slavei cerești.

CONDAC, glasul al 3-lea:**Podobie:** *Fecioara astăzi...*

Ea o oaste de la răsărit până la Apus au răsărit moaștele tale, sfințite Nicolae, și marea s-a sfințit prin trecerea ta, iar cetatea Bari te primește pe tine dar, căci, pentru noi te-ai arătat făcător de minuni ales, preaminunat și preamilostiv, mare ierarhe Nicolae.

IEQS

Să lăudăm acum cu cântare pe ierarhul și păstorul, și învățătorul din Mira, ca, cu rugăciunile, să ne luminăm. Pentru că acesta s-a arătat cu totul curat, nestricăcios cu duhul, aducând lui Hristos jertfă curată fără prihană și bine-primită lui Dumnezeu, ca un ierarh curățit cu sufletul și cu trupul, și ca cel ce este cu adevărat înainte-stătător al bisericii și apărător al ei, și ales făcător de minuni, preaminunat și preamilostiv.

SINAXAR

Sinaxarul zilei din Minei, apoi acesta:

În această zi, facem pomenirea Mutării Sfințelor Moaște ale Sfântului Ierarh Nicolae, din Mira Lichiei la Bari (Italia).

Pe vremea bine-credinciosului împărat grec, Alexie (1081–1118) și a

patriarhului Constantinopolului, Nicolae, stăpânind în Rusia iubitorul de Hristos, marele domn al Kievului, Vsevolod Iaroslavici, și Vladimir cel de bun neam, fiul lui, domnul Cernigovului, care după aceea s-a numit Monomah, a fost năvălire a ismailitenilor asupra stăpânirii grecești de pe cealaltă parte de mare, pentru că, începând de la Herson, vrăjmașii Crucii lui Hristos au robit pământul creștin până la Antiohia și Ierusalim, și au pustiit cu foc și cu sabie toate cetățile și satele, bisericile și mănăstirile; iar pe cei ce au scăpat de sabie, bărbați, femei și copii, i-au robit și toate părțile acelea le-au luat în stăpânirea lor. Atunci și cetatea Mirelor, cea din latura Lichiei, unde se aflau cinstitele moaște ale arhiepiscopului lui Hristos, Nicolae, au pustiit-o tot aceiași agareni.

Toate acestea s-au făcut, însă, cu îngăduința lui Dumnezeu, pentru păcatele noastre cu care mâniem foarte mult pe Domnul și întărâtăm până la amărăciune îndelunga Lui răbdare, precum zice pentru cei păcătoși în psalmi: *Amărât-au pe Cel Preaînalt...* Pentru că atunci când Dumnezeu Se mâhnește prea mult de fărădelegile poporului ce viețuiește fără de pocăință; atunci nu cruță nici sfințeniile sale, nici ascultă rugăciunile plăcuților Săi; pentru că a zis oarecând către Sfântul Prooroc Ieremia: *De vor sta Moise și Samuil înaintea feței Mele, rugându-se pentru poporul cel ce Mă urăște, sufletul meu nu este către poporul acesta. Surpat-am pe dânșii de la fața*

Mea la moarte, la sabie, la foamete și la robie.

Cu o dreaptă mânie ca aceasta a lui Dumnezeu, au fost pustiite multe părți grecești de la Răsărit, între care a fost și Lichia, cu cetatea ce se numește Mira. Așa a voit Domnul să se aducă cinstitele moaște ale Sfântului Nicolae, plăcutului Său, din cetatea cea pustiită, Mira, în cetatea cea cu popor, care se numește Bari și care este în Italia. Pe de o parte pentru că moaștele unui luminător ca acesta al lumii, al cărui sfânt suflet petrece întru cetele cerești cu cinstea cea vrednică, n-a voit să fie pe pământ fără de cinstire și sub obroc, și că izvorul cel pururea curgător al minunilor celor de tămăduiri să nu fie lipsit de cei ce scot dintr-însul; iar pe de altă parte, ca și Apusul să nu se lipsească de facerile de bine ale lui Dumnezeu, care se dau prin mijlocirile marelui arhiereu.

Iar aducerea acestor sfinte moaște s-a făcut într-acest fel: Unui preot cinstit și cucernic care locuia în cetatea Bari, i s-a arătat noaptea Sfântul Nicolae, zicându-i: „Mergi și spune poporului acestuia și la tot soborul bisericesc ca, ducându-se în Mira, cetatea Lichiei, să ia de acolo moaștele mele și, aducându-le aici, să le pună în această cetate a Bariului, pentru că nu pot să fiu în acel loc pustiu; așa voind Domnul Dumnezeu meu”.

După vedenia aceasta sculându-se preotul, a mers în biserică și a spus clerului bisericii și la tot poporul arătarea Sfântului Nicolae, ce o văzuse în acea noapte. Iar ei, auzind

acestea, s-au bucurat mult, zicând: „Astăzi a mărit Domnul mila Sa spre noi, poporul Său, și spre cetatea noastră. Deci, degrabă au rânduit trei corăbii și au ales niște oameni vestiți și temători de Dumnezeu, dându-le lor din sfințita rânduială câteva fețe cinstite, ca să meargă pentru aducerea sfintelor moaște ale marelui Arhiereu Nicolae. Deci, socotind ei lucrul călătoriei lor, au gândit că nu fără de minte să se apuce de aceea, că nu în loc de câștigarea cea dorită a moaștelor celor făcătoare de minuni, să li se întâmple lor ceva împotriva. Deci, luând asemănare neguțătorească, ca și cum ar face ei o neguțătorie și ca să nu le împiedice calea mării oarecare popoare, au umplut corăbiile lor cu grâu și au plecat, făcându-se că merg la neguțătorie. Astfel, călătorind cu bună sporire, au ajuns mai întâi la Antiohia unde, vânzându-și grâul după obiceiul neguțătoresc, au cumpărat alte lucruri.

Apoi auzind acolo de alți negustori - care erau venețieni și merseseră mai dinainte din alte părți - cum că și aceia au de gând să meargă la Lichia, în cetatea Mirei, pentru moaștele Sfântului Nicolae, barenii s-au sârguit, ca să-i întreacă pe dânșii. Deci, mai degrabă călătorind și mai iute înotând, fiindcă vântul sufla cu purtarea de grijă a lui Dumnezeu spre ajutorul lor, au ajuns în latura Lichiei și au stat la malul cetății Mirelor și, întrebând cu dinadinsul de biserică sfântului și despre moaștele lui, și-au luat armele, temându-se ca nu cumva să-i

oprească pe dânșii cineva, și au mers la biserică. Acolo, aflând patru monahi, i-au întrebat pe dânșii: „Unde se află moaștele Sfântului Nicolae, că voim - ziceau dânșii - să ne închinăm lor”. Iar monahii le-au arătat lor mormântul în biserică, întru care, ca sub un obroc, zăceau sub pardoseală în pământ, moaștele cele tămăduitoare ale arhiereului lui Hristos.

Deci, barenii, dând la o parte pardoseala bisericii și săpând pământul, au găsit racla sfântului; iar când au descoperit-o, au văzut-o plină de mir bine-mirositor, care izvorâse din cinstitele lui moaște. Mirul l-au turnat în vasele lor, iar moaștele sfântului, luându-le preoții cu bucurie pe brațele lor, le-au dus la corăbiile lor și le-au pus cu cinste într-una din ele. Și s-au dus cu dânșii și doi monahi, iar doi au rămas la locul acela lângă biserică. Deci, cu o bună neștăpănitorie ca aceasta și cu câștigul cel fără de preț depărtându-se de malul Mirei Lichiei în 28 de zile ale lunii lui aprilie, după o bună și fericită călătorie, barenii au ajuns degrabă în cetatea lor într-o Duminică, în nouă zile ale lunii lui mai, la vremea Vecerniei.

Iar poporul cel din Bari, înștiințându-se de venirea la dânșii a cinstitelor moaște ale marelui plăcut al lui Dumnezeu, îndată au ieșit toți întru întâmpinarea lor împreună cu episcopii, cu preoții, cu monahii și cu tot clerul bisericesc. Bărbați, femei și copii, și mulțimea a tot poporul, de la mic până la mare, cu făclii și cu tămâie, cântau și lăudau pe

Dumnezeu, săvârșind cântări de rugăciune arhiereului lui Hristos. Și luând cu bucurie și cu cinste acea neprețuită și duhovnicească vistierie, au pus-o în biserica Sfântului Ioan Înaintemergătorul, care era lângă mare. Și se făceau multe minuni la moaștele cele tămăduitoare. Pentru că șchiopii și orbii, surzii și îndrăciții, precum și cei cuprinși de tot felul de boli, primeau tămăduiri, atingându-se de moaștele sfântului; și luni de dimineață erau patruzeci și șapte de bărbați și de femei tămăduiți; marți, douăzeci și doi; miercuri, douăzeci și nouă; joi dimineața a tămăduit pe un om surd și mut, care fusese cinci ani într-acea neputință.

După aceasta, arhiereul lui Hristos, Sfântul Nicolae, arătându-se în vedenie unui oarecare monah, plăcut lui Dumnezeu, i-a zis: „Am venit cu bunăvoința lui Dumnezeu în această cetate, într-o Duminică, în ceasul al nouălea din zi și, din darul Domnului, într-aceleși ceas am dat tămăduire la unsprezece oameni”. Această arătare a sfântului, a spus-o monahul acela la toți, spre slava lui Dumnezeu și mărirea plăcutului său. Dar și după aceea, în toate zilele, n-a încetat a da cu minune tămăduire și dă și până acum, celor ce aleargă la dânșii cu credință. Astfel, cetățenii Bariului, văzând darul cel făcător de minuni al moaștelor Sfântului părinte Nicolae, curgând ca dintr-un izvor fără de scădere, au zidit o biserică din piatră în numele lui, mare și frumoasă, și au înfrumusețat-o cu tot felul de podoabe scumpe.

După aceasta, au ferecat o raclă de argint cu pietre de mult preț și au aurit-o peste tot. Iar în anul al treilea, după aducerea cinstitelor moaște de la Mira Lichiei la Bari, adunându-se arhiepiscopii și episcopii din cetățile și țările cele dimprejur, împreună cu clericii lor, au făcut cinstita mutare a sfintelor moaște ale făcătorului de minuni Nicolae din Biserica Botezătorului, în biserica cea nouă, zidită din piatră, întru numele lui, în aceeași zi în care mai înainte le aduseseră de la Mira Lichiei în Bari, și le-au pus cu racla cea de argint în altar. Iar racla cea veche, pe care o aduseseră de la Mira Lichiei, au pus-o în biserică, având în ea o parte oarecare mică din sfintele moaște, spre închinarea tuturor celor ce veneau. Dintr-acea vreme s-a așezat praznicul aducerii cinstitelor moaște ale arhierelui lui Hristos, Nicolae, ca să se prăznuiască în toți anii, în ziua a noua a lunii mai, cinstind prin acest praznic amândouă aducerile; și pe cea din Miră la Bari și pe cea din biserica Mergătorului înainte, în biserica cea nouă din piatră, pe care barenii au zidit-o în numele Sfântului Nicolae.

Și în aceeași vreme, nu numai într-acea cetate a Apusului, ci și în cetățile și laturile Rusiei, s-a luat obiceiul de a se prăznui cu bună credință și cu bună cucernicie această aducere, din dragostea cea către Sfântul Nicolae, făcătorul de minuni; de vreme ce și Rusia cea nou-luminată atunci s-a învrednicit de multe minuni ale Sfântului Nicolae. După aceea, trecând câțiva ani, după bunăvoirea

Sfântului Nicolae - precum i-a poruncit în vedenie unui oarecare monah cinstitele lui moaște s-au pus sub Sfânta Masă în altar, unde izvorăsc totdeauna mir - precum se vede și acum acolo care se dă spre tămăduirea tuturor bolilor și întru slava lui Hristos Dumnezeu nostru, Cel ce este preamărit întru sfântul Său, împreună cu Tatăl și cu Sfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cântarea a 7-a:

Primul Canon al Sfântului

Irmos:

Porunca cea potrivnică lui
 «Dumnezeu, a tiranului
 «călcător de lege, înaltă văpaie
 «a aprins; iar Hristos a întins
 «tinerilor celor cinstitori de
 «Dumnezeu, roua Duhului, Cel
 «Ce este binecuvântat și
 «preaslăvit».

Ăstăzi se bucură îngerii lui
 Dumnezeu, iar mulțimea
 dracilor se tânguiește, pentru că
 ai mântuit pe popor de năpaste
 și ai gonit duhurile cele
 întunecate. Drept aceea, după
 vrednicie, te numești biruitor și
 pentru aceasta, strigăm lui
 Dumnezeu: „Dumnezeul
 părinților noștri, bine ești
 cuvântat!”

Îți stau înainte, fericite,
 soboarele dreptcredinciosului

tău popor și se laudă cu tine bisericeștii învățători, împărații te proslăvesc ca pe un apărător, iar noi te rugăm: „Mântuiește-ne, părinte Nicolae, pe noi, cei ce cântăm Domnului, Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat!”

Al Născătoarei:

Q, cum voi lăuda pe Mântuitorul meu, pe Care cu cutremur Îl laudă îngerii, ci tu, Maică, povățuiește-ne și, prin îndurarea ta, silește îndurările Fiului Tău, ca să mântuiască pe cei ce nădăjduiesc în tine, căci tu, rugându-te Lui pentru noi, din munci ne izbăvești.

Al doilea Canon al Sfântului

Cu lucrurile deșertăciunii, toată mintea omenească înnebunindu-se, ca niște sare ne dă vindecare prin cuvântul tău și ne învață a cânta Domnului: „Prealăudate Doamne al părinților și Dumnezeule, bine ești cuvântat!”

Slavă...

Minunile tale care le-ai făcut sunt preaslăvite, că bolile le tămăduiești și din nevoi ne izbăvești, poruncind tuturor să cânte Domnului. „Prealăudate Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat!”

Și acum..., **A Născătoarei:**

Ăl smereniei noastre tu ești, Preacurată de Dumnezeu Născătoare, zid și apărătoare, iar noi, ca cei ce suntem robii tăi, pururea strigăm Domnului: „Prealăudate Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat!”

Cântarea a 8-a:

Primul Canon al Sfântului

Irmos:

Cuptorul cel de foc, oarecând în «Babilon, lucrările și-a despărțit cu «dumnezeiască poruncă, pe haldei «arzând și răcorind pe cei «credincioși care cântau: «„Binecuvântați toate lucrurile «Domnului, pe Domnul»».

Îngerii cerești te primesc pe tine ca pe un slujitor, iar proorocii și apostolii ca pe un prieten te întâmpină, fiindcă Însuși Domnul te-a primit pe tine, iar noi, păcătoșii, milă cerem.

Mare stăpânire de la Dumnezeu ți s-a dat ție, Nicolae, căci marea ți se supune, văzduhul te ascultă și neamurile ți se pleacă, văzând preaslăvitele tale minuni.

Noul Israel al creștinescului popor ai arătat, Mântuitorule,

mai slăvit decât Moise, pe Ierarhul Tău, Nicolae, care din toate relele ne izbăvește.

Al Născătoarei:

Curățire păcatelor cerem ca una ce ești Maica lui Dumnezeu și întinde-mi mâna, Stăpână, mie, celui cufundat în adâncul deznădăjduirii, ca, ridicându-mă cu nădejde, să te preaînălț întru toți vecii.

Al doilea Canon al Sfântului

Ăi răsărit ca o floare mirositoare pământului Mirelor, slăvite, aducând tuturor buna mireasmă, cea mirositoare, a darurilor tămăduirilor celor ce te laudă și cântă: „Pe Domnul, lucrurile, lăudați și-L preaînălțați pe El întru toți vecii!”

Slavă...

Cel ce ai curs dulceață dumnezeiescului dar, precum muntele măslinilor untdelemn, ai avut pe mare călătorie fără de primejdie, cu darul lui Dumnezeu, Căruia cu dulceață strigăm: „Pe Domnul, lucrurile, lăudați și-L preaînălțați pe El întru toți vecii!”

Și acum..., **A Născătoarei:**

Pe cetele cele mai presus de lume le-ai minunat născând și rămânând pururea Fecioară, că

ai născut pe Cuvântul Cel Ce S-a făcut om, neschimbându-Se din dumnezeire, Căruia toți strigăm: „Pe Domnul, lucrurile, lăudați și-L preaînălțați pe El întru toți vecii!”

Cântarea a 9-a:

Primul Canon al Sfântului

Irmos:

Fiul Părintelui celui fără «început, Dumnezeu și Domnul «întrupându-Se din Fecioară, «S-a arătat nouă ca să lumineze «pe cele întunecate și să adune «pe cele risipite. Pentru aceasta, «pe Născătoarea de Dumnezeu, «cea întru tot lăudată, o «mărim».

Bine este cuvântat, Domnul Dumnezeu nostru, că a proslăvit pe ierarhul în multe părți, slobozind râuri de minuni în Mira, pe toți tămăduind și cu milostivire cercetând.

Cu cinstit somn ai adormit și ai lăsat trupul în Bari spre folos, fiind apărător neadormit prin rugăciunile tale tuturor celor ce te cheamă cu credință, Nicolae.

Bine este cuvântat, Făcătorul cerului și al pământului, Atotțiitorul Dumnezeu, Părintele cel fără de început și Fiul cel mai înainte de veci, Cuvântul Care a ieșit din

sânurile Tatălui, prin Care toate cele pentru noi s-au făcut, și Duhul Sfânt, Cel Ce purcede, Treime Sfântă, slavă Ție.

Al Născătoarei:

Cu cuvinte ritoricești, a te lăuda nu ajunge după vrednicie pe tine, ceea ce ești mai mare decât puterile cerești și mai cinstită decât toată făptura, ceea ce ai născut cu trup pe Dumnezeu și Făcătorul, pe Care roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, ca să ne miluiască în ziua judecății.

Al doilea Canon al Sfântului

Pomenirea ta astăzi ne adună la prăznuire, iar ceata apostolilor și soborul mucenicilor se bucură cu duhurile dreptilor, și noi credincioșii, cu cântări slăvindute, strigăm: „Izbăvește-ne de toate scârbele, ierarhe al lui Hristos!”

Slavă...

Preaslăvită pomenirea ta nouă ne-a strălucit luminat, strălucind pe credincioși, ierarhe al lui Hristos, Nicolae înțelepte, drept aceea te rugăm: „Pomenește-ne pe noi, pe toți și din ispitele cele potrivnice ne izbăvește cu rugăciunile tale.”

Și acum..., **A Născătoarei:**

Omoară patimile și poftele noastre cele trupești, de Dumnezeu Născătoare Curată și ne slobozește de viscolul patimilor noastre, potolește patimile gândurilor, întărește, blagoslovită, Preacurată, inimile celor ce cu credință te cinstesc ca pe o apărătoare.

LYMINÂNDĂ

Mari sunt minunile tale, preasfînțite Nicolae, pentru că te-ai arătat în vis de Dumnezeu înțeleptului Constantin și pe trei ostași i-ai mântuit care erau fără de vină osândiți la moarte, așa și pe noi ne mântuiește de moarte năpraznică și veșnică, preasfinte Nicolae, ierarhe al Domnului (de 2 ori).

Slavă... Și acum..., **a Praznicului.**

LĂ LĂYDE

Se pun stihirile pe patru,
glasul 1:

Vitându-te întins la înălțimea științei și privind în taină la adâncul înțelepciunii, cu învățăturile tale ai îmbogățit lumea, părinte, pentru noi roagă-te pururea, Ierarhe Nicolae.

Qmule al lui Dumnezeu și credincioasă slugă, și ispravnic al tainelor Lui, și bărbatul doririlor duhului, stâlpule însuflețite, și icoană de Duhul insuflat, căci, ca pe o vistierie dumnezeiască, biserica celor din Mira, mirându-se, te-au primit și ca pe un rugător al sufletelor noastre.

Glasul al 2-lea:

Îndreptătorul credinței și chip de blândețe te-a arătat pe tine turmei tale, Hristos Dumnezeu, ierarhe Nicolae, că în Mira mireasmă dând, strălucesc luminat cu dumnezeieștile tale isprăvi, al săracilor și al văduvelor folositorule. Pentru aceasta, nu înceta, rugându-te, să se mântuiască sufletele noastre.

Părinte Nicolae, vistieria cea de mir a moaștelor tale pe cetatea mirelor o apără, întru care și pe cei legați, fără de judecată osândiți, în vis împăratului, prin vedenia ta arătându-te, i-ai slobozit din moarte, din legături și din temniță. Ci și acum, precum atunci și pururea, prin vedenia ta te arată, rugându-te pentru sufletele noastre.

Slavă...,

Să trâmbițăm cu trâmbițe de cântări, să săltăm în cele de praznic și să dănuim bucurându-ne întru prăznuirea cea de peste an a purtătorului de Dumnezeu Părinte. Împărații și domnii să alerge împreună și pe cel ce, prin arătarea cea înfricoșată prin vis, pe împărat l-a plecat să slobozească pe acei trei voievozi ce erau fără vină ținuți, să-l laude. Păstorii și învățătorii, pe păstorul cel întocmai râvnitor Păstorului celui Bun, adunându-ne, să-l lăudăm. Cei din boli, pe doctorul și cei din primejdii, pe izbăvitorul; păcătoșii, pe folositorul; săracii vistieria; cei din necazuri, pe mântuitorul; călătorii, pe cel împreună călător; cei ce sunt pe mare, pe ocârmuitorul; toți, pe cel ce pretutindenea întâmpină cu căldură, pe marele ierarh, lăudându-l, așa să zicem: „Preasfinte Nicolae, sârguiește și ne scapă pe noi din această nevoie de acum, și mântuiește turma ta cu rugăciunile tale”.

Și acum..., **a Praznicului.**

Doxologia Mare. Troparele, Ecteniile, Otpustul, Ceasul întâi.

LA LITURGHIE

Fericirile se pun din cântarea a 3-a a Praznicului pe 4 și din cântarea a 6-a a ierarhului, pe 4.

Întru împărăția Ta când vei veni, pomenește-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Pe 12

Fericți cei săraci cu duhul, că a acelora este împărăția cerurilor.

Fericți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Pe 10

Fericți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Pe 8

Fericți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Fericți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Fericți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Fericți cei prizoniți pentru dreptate, că a acelora este împărăția cerurilor.

Fericți veți fi când, din pricina Mea, vă vor ocări și vă vor prizoni și, mințind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Prin gerul păcatului înghețând și de vântul grijilor lumești împins fiind, chipul feței tale, părinte, văzându-l ca pe un alt soare, să mă încălzească cu rugăciunile tale, slujitorule al lui Hristos, Nicolae.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Pe poporul lui Dumnezeu întocmindu-l spre mântuire către Cel Ce în trup S-a arătat pentru multă bunătate, propovăduitorule și învățătorule al neamurilor, Nicolae, mântuiește-ne cu povățuirea ta.

Slavă...

Având cale marea și cărări apele, roagă-te lui Dumnezeu ca și noi marea vieții acesteia să o înotăm fără vătămare și prin cărarea apei lacrimilor să ajungem în Împărăția cerească.

Și acum..., a Născătoarei:

Tu ești ușa Împăratului ceresc și locașul slavei Lui, Fecioară prealăudată, deschide-ne nouă ușa milostivirii și ne du cu rugăciunile tale în locașurile slavei cerești.

TROPARUL

Glasul al 4-lea:

Nepărăsind cu duhul patria ta, cetatea Mira Lichiei, în cetatea Bari cea prealiniștită, preaslăvit te-ai adus cu trupul, arhieriele Nicolae, și, prin venirea ta, ai veselit mulțimea oamenilor celor de acolo, și pe cei neputincioși ai tămăduit; pentru aceasta, te rugăm, sfinte Nicolae, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

CONDĂC, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi...

Ca o oaste de la Răsărit până la Apus au răsărit moaștele tale, sfințite Nicolae, și marea s-a sfințit prin trecerea ta, iar cetatea Bari te primește pe tine dar, căci, pentru noi, te-ai arătat făcător de minuni ales, preaminunat și preamilostiv, mare ierarhe Nicolae.

ĂPOSTOLUL

Epistola a II-a către Evrei (13: 17-21): *Fraților, ascultați pe conducătorii voștri...*;

(Caută la ziua de 6 decembrie).

EVANGHELIA

Evangelia de la Luca (6: 17-23)

„În vremea aceea au stat în loc șes Iisus și ...”

(caută la liturgia din 6 decembrie.).

CHINONICUL:

Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.

